

Sueca posa en marxa l'any dedicat a Bernat i Baldoví

Celebració del segon centenari del naixement de l'autor de sainets com 'El virgo de Vicenteta'

JOSEP BLAY

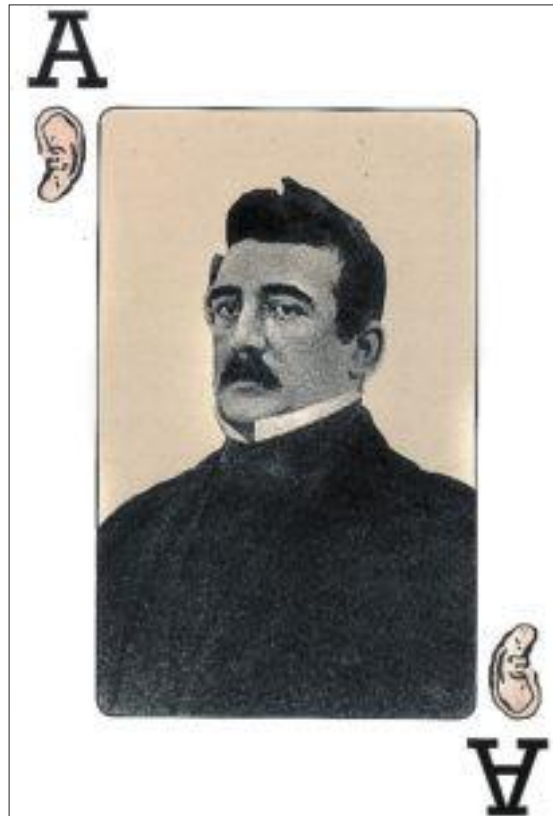
Una exposició biogràfica i bibliogràfica, un simposi internacional sobre el teatre breu i l'edició de quatre treballs, entre els quals cal destacar una guia didàctica sobre Josep Bernat i Baldoví (Sueca, 1809-València, 1864), són l'esquema bàsic de les activitats que des de la Regidoria de Cultura de l'ajuntament de la capital de la Ribera Baixa s'ha programat amb motiu de la celebració del segon centenari del naixement d'un dels personatges valencians més emblemàtics del segle XIX, autor de saines con *El virgo de Vicenteta*.

Coincidint amb les pròximes festes falleres, s'inaugurarà la mostra d'uns 110 llibres originals, publicats entre el 1844 i el 2009. "Tindrà un ordre argumental cronològic i els volums, dins una vitrina, estaran oberts per pàgines significatives; el contingut o la temàtica escollida per a cada punt dels volums en qüestió es veurà en el seu moment", avança Joan-Antoni Carrasquer, comissari responsable de l'exhibició.

Carrasquer, bibliotecari municipal i un dels estudiosos més documentats sobre la personalitat, també ha preparat l'edició, juntament amb la impremta de Lluís Palacios, d'una baralla de cartes basada en gravats on apareix l'autor i portades on els colls estan directament relacionats amb la vida de Bernat i Baldoví: una orella, perquè era sord; una moneda, pel fet d'agradar-li el joc; una bóta de vi, per la seua

S'inaugurarà la mostra d'uns 110 llibres originals, publicats entre el 1844 i el 2009

El II Simposi Internacional d'Arts Escèniques se centrarà en el teatre breu

Exemples de la baralla de cartes preparada per a l'any Bernat i Baldoví.

fama de sibarita; i una calavera, per l'afició a tractar aspectes de la mort, així com pel pànic que tenia que li arribara el seu moment.

Biel Sansano, professor de Literatura Catalana de la Universitat d'Alacant, dirigirà a la fi del 2009 el II Simposi Internacional d'Arts Escèniques, que se centrarà en els procediments i les formes en el teatre breu. La proposta, que inclou l'estudi del saine valencià i la figura de l'autor de Sueca, aplegarà trenta-dos ponents procedents dels Estats Units, el Regne Unit, França, Itàlia i l'Estat espanyol. Tot i que la programació encara no està ajustada, la idea sobre la qual es treballa és la de dues ponències i deu comunicacions. A més a més, hi haurà activitats complementàries relacionades amb Bernat i Baldoví i el seu temps.

De l'apartat editorial, cal destacar la guia didàctica sobre el personatge per a estudiants d'ESO que ha estat preparada per Joan-Baptista Guillem; la *Literatura fallera completa*, comentada i anotada pel llicenciat en Filologia Catalana Josep-Lluís Marin; la *Literatura teatral completa*, comentada i anotada per

Biel Sansano; i *La tradició literària popular en l'obra de Bernat i Baldoví*, de Joaquim Martí Mestre, professor de la Universitat de València.

El silenci de la Generalitat

J. B.

Josep Navarro, regidor de Cultura de l'ajuntament suecà, lamenta la callada per resposta, per partida doble, donada des del govern valencià. D'una banda, han fet cas omís davant la proposta del ple de l'ajuntament de declarar el 2009 com a Any Bernat i Baldoví (altres ajuntaments, com és el cas del de València, s'hi han adherit); i de l'altra, tampoc no han con-

testat quan se'ls ha demanat diners. Navarro, que afirma que "la llista d'activitats a programar segueix oberta", recorda que l'Acadèmia Valenciana de la Llengua participarà, de moment, en l'edició de la guia didàctica.

L'Associació Filatèlica i Numismàtica Xúquer presentarà a l'abril una exposició sobre literatura, alhora que editarà una medalla i un mata-segells commemoratiu, així com

un rolu de correus que funcionarà en el transcurs d'aqueix mes.

A més a més de diverses representacions teatrals (Llapisera Teatre, l'Últim Toc Teatre i d'altres), el món faller li retrà un homenatge especial (cada any és homenatjat) el pròxim 19 de març, data del naixement del personatge, la figura del qual ja apareix com a fons del cartell anunciador de les festes del març d'enguany.

NORMA I ÚS

JOAN RAMON BORRÀS

Privacitat

Assistim d'uns quants anys ençà a l'ús i la consolidació del mot *privacitat* (traducció literal de l'anglès *privacy*) per a referir-nos a allò que no és públic o que no s'hauria de fer públic. De fet, aquest mot ja existia de fa temps en la nostra llengua sota la forma *privadesa*, referida, entre altres, a la condició de les informacions de caràcter privat que no poden fer-se públiques sense el consentiment del subjecte. Ara s'ha acceptat la forma *privacitat* com a sinònim en aquesta accepció, paral·lelament al castellà *privacidad*.

Amb tot, cal evitar un abús d'aquest mot, un calc semàntic consistent a atribuir-li totes les accepcions que té en anglès (on la distribució *privacy/intimity* no es correspon exactament amb el valencià o el castellà), i fer desaparèixer dels usos habituals el substantiu *intimitat* (qualitat d'allò que és íntim), provinent del superlatiu llatí *intimus* (allò que és molt interior). Podríem dir, doncs que la *privacitat* s'haurà de referir sempre a l'àmbit privat, en oposició al públic, i d'una manera neutra i sense graus: una cosa és pública o privada, sense mitges tintes. En canvi, la *intimitat*, sempre privada, es referirà a uns sentiments, unes relacions d'una persona, d'una parella...

Tòpics

És ben conegut el tòpic que a Catalunya, encara que t'adrees a una persona en castellà, et respondrà sempre en català. I com a tòpic, compleix tots els requisits: és una generalització, no és cert i es repeteix sense sotmetre'l a contrast.

Voldria contar-los una anècdota: en un viatge recent a Barcelona, observàvem que els cambrers dels restaurants eren gairebé tots estrangers que amb prou feines s'expressaven en castellà i comprenien poc o gens el català. En un restaurant ens va dur a la taula un cambrer diguem-ne indígena, és a dir, catalanoparlant. Al cap d'una estona, i mentre llegíem la carta, es va acostar a la taula i ens va amollar un discurs en anglès que ens va deixar bocabadats. Servidor, que per edat era de les darreres promocions de francès, només vaig entendre *drinks* i vaig demanar "Dues cerveses i una aigua". El cambrer va restar sorprès, com si li costara d'entendre la situació, fins que es va refer i va dir: "Perdonin, no em recordava que parlaven català. Com que són els únics de tot el restaurant!".

No voldria generalitzar l'anècdota i elevar-la a la categoria de tòpic: "A Barcelona, els cambrers t'atenen en anglès", però sí que els puc avançar que el tòpic amb que començava aquestes ratlles és això, un tòpic, i doncs, incert.